

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

XIV. De excellentiis animae domini nostri Jesu Christi, salvatoris nostri.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

oculorum meorum claritatem, oris mei veritatem, Cordis igneam charitatem, brachiorum strenuitatem, pedum velocitatem, et sequere me. Oportet te complantari similitudini mortis meæ. Tradent enim te per invidiam, quærent per insidias, capient per odium, [alligabunt par calumniam,] velabunt faciem tuam per mendacium, colaphizabunt per amaram despectionem et irrisionem. Portabis hic patienter vincula per obedientiam; iudicium per confessionem, alapas per satisfactionem, flagella per paupertatem, [mitti ad Herodem per irrisionem], spinis coronari per tentationem, conspui per abjectionem, vestibus exui et reindui per exilii elongationem. Bajulabis crucem, peccatum odiendo; crucifigeris votorum tuorum protractione; figeris in cruce virtutum operatione, vulneraberis amando, morieris in cruce immobiliter perseverando. Aperietur cor tuum lancea per amorem. Solveris a cruce per hostium devictionem; sepelieris per humiliationem; resurges a morte per devotam expirationem; ad cœlos duceris per Spiritus Dei attractionem. »

XIV. DE EXCELLENTIIS ANIMÆ DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI,
SALVATORIS NOSTRI.

NOCTIBUS cum a somno evigilo, nitor prudenter et attento si ego misera pro infideli christianorum multitudine, per quam Dilectus meus tam incessanter offenditur, valeam deprecari. Interdum in aliam viam deducit me, [in qua nec pons nec scala occurrit] sequorque eum nudis pedibus et corpore, a terrenis scilicet separata. Quis [enim] tam facile hominem cohiberet, et animam sursum erigeret, sensus tam excellenter illustraret, sicut Deus qui nos creavit et in nobis mirabilia facit. Sic cogitavi nocte [quadam] cum corde meo, in dulci affectione animæ meæ, absque omni labore, de sanctissima Trinitate; et ecce vidi in excelso ejus, sine desiderio, animam Domini nostri Jesu Christi. Ipsa incessanter super omnem exaltata dignitatem in sancta permanens Trinitate; ibi circumdata mirabiliter et ornata, et super omnem creaturarum pulchritudinem irradiata, transparet in trium excellentia per-

VI. 16.

sonarum. Concupivi ergo, cum maxima sicut oportet disciplina, ut ad ipsius gloriam loqui liceret cum illa anima benedicta. Intellexi enim quod singularia per ipsam fierent mirabilia. Et ecce rapta sum ad ipsam, et eam salutavi dicens : « Benedicta sis tu, prædilecta, quæ mira operaris in hoc æternitatis speculo, in quo se omnes electi mirabiliter intuentur. Tu dulci exerces labore in deliciosa jucunditate. » Respondit gloriosa anima miserabili : « Bene venisti, similitudo mea, nam et ego sicut et tu anima sum ; ego onus omnium portavi et sustuli animarum in meo corpore innocenti. Hoc est officium meum : ego sine intermissione contingo profundissimam divinitatem, moneoque cœlestem Patrem, et ad mentem revoco sibi eam qua animas diligit interminabilem charitatem. Saluto quoque meam divinissimam humanitatem, gratias agens de mea felicitate ; revoco memoriæ ipsius suam societatem, quoniam et ipse homo terrestris fuit, meminertque unde venerit, magnificans ac nobilitans consanguinitatem nostram in seipso, et perire non sinat hominem, quia nullus suæ nativitatis exordium fuit : *nisi tu Deus Dei Filius solus*. Tu enim tuam nativitatem ordinasti, quam sine peccato de Spiritu Sancto procreasti. Sic divinam flagito humanitatem et inclino ad misericordiam singularem, ut recogitet hominis fragilitatem, *hostiumque ipsius crudelitatem*, et contra ipsos pugnandi observo corde continuam necessitatem, cum nondum sit liber ab hostibus, quod oportet ut homo sit usque ad mortem, in continua pugna velut vir bene armatus, cujus tamen velati sunt oculi, tenebris videlicet humanæ fragilitatis. Memento, Fili Dei nobilissime, quam misere in terris conturbata sum in te, et cunctis mortalibus paterna pietate assiste, qui meam quia tua sum anima, similitudinem gerunt in se. Spiritum quoque Sanctum invoco, cujus gratia replet orbem terrarum, per quam donorum omnium influxit plenitudo. Quod si tu, Pater æterne, obice justitiæ tuæ regni cœlestis aditum, ne [infelix] peccator ingrediatur, obstruxeris, hoc ad Jesum Filium tuum quærulosa refero, qui clavem regni tui cum potestate omnipotentiae tuæ in humanitatis suæ dextera tenet,

1, Trinitatis. Cod. A.

Judaïci populi manibus fabricatam in terra, *in qua obses et captivus populus tuus detinetur*, quem cum Jesus ad aperiendum commoverit, venia abjecto non negabitur peccatori.

DE (RESPONSIONE PATRIS SUPER) INTERPELLATIONE FILII
AD PATREM PRO PECCATORIBUS.

HÆC est responsio Dei Patris : « Cor meum non sustinet ut a se peccatorem repellat. Sequor ergo tamdiu plurimos, quousque apprehendam eos. Quos in tam angusto conservo loco, quo me nullus consequi poterit intellectu. » Ad hæc anima Christi : « Hæc est mea dignitas, et sic ornata decore divinitas corona mea est, humanitas præmium meum. Spiritus Sanctus circumdedit me et sic deliciose transfluxit, ut nulla mihi similari vel attingere valeat creatura. Hoc modo sine intermissione sanctæ Trinitati omnes [de hora ad horam] offero peccatores, ne in profundum abyssi perpetuo demergantur. Illa vero juvencula, cujus uterus, dum de sinu Patris egrederer, meum fuit hospitium, est pudicitia defensatrix, tentatorum advocata, qui fideli timore sanctam reverentur Trinitatem. Judicium enim adhuc pendet in hujus Virginis bonitate. »

XV. DE DESIDERIO AMANTIS ANIMÆ.

« **O** NOBILIS aquila, o mansuetus Agnus, o ardor igneus, succende intima cordis mei; usquequo tam arida permanebo ! una morula gravis mihi est : una dies mille anni ante oculos meos sunt. Octo dierum spatium quibus alienus mihi fueris, pro inferno computo ; amanti enim tolerabilior est mors corporis quam ejus alienatio ab aspectu Creatoris. Philomela jubilat ad quod eam amor incensat, a quo eam impedit, mortem ei ingerit. Igitur, Deus omnipotens, intuere angustias cordis mei. • Cui respondit Spiritus Sanctus : « Præpara te, o nobilis juvencula ; dilectus tuus ad te venit

II. 3.